

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו



סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 67 |

פרשת תרומה תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת תרומה

ועשו לי מקדש (כה, ח).

"מקדש ה' כוננו ידיך" (שמות טו, ז), פרש"י (סוכה מא.) 'מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל הוא יגלה ויבא משמיים'. סיפר רבינו הקדוש שעשה עליית נשמה וראה שכל בית המקדש שלמעלה נשלם, רק שהארון עדיין איננו על מקומו. (ס' שמע שלמה החדש, פר' בשלח, בשם כתבי קודש)

ועשית שלחן גוי ועשית זר זהב למסגרתו סביב (כה, כג-כד).

וברש"י ז"ל "סימן לכתר מלכות שהשולחן שם עושר וגדולה כמו שאומרים שלחן מלכים". בשם הרב המפורסם הקדוש ר' שלמה קארלינער זצוק"ל "פניך יחלו עשירי עם" (תהלים מ"ה), ר"ל, פניך הפונים להשי"ת המה הצדיקים, יחלו עשירי עם עשירות לעם.

(בית אהרן)

לז' אדר

וכמו ששמעתי הלשון בשם זקני הקדוש והנורא מוה"ר ר' שלמה מקארלין נ"ע זי"ע ועכ"א שאמר בזה"ל: מה יכול לחוץ ולהסתיר את הבורא, הלא כל העולמות כגרגיר חרדל נגדו, האיך יכול גרגיר חרדל לחוץ בפני בורא עולם א"ס ב"ה, על כן משה רבינו לא היה לו שום חציצה מהעולם, ולא ראה רק את הבורא יתברך שמו, והיה מעריך את עצמו נגדו ית"ש, על כן היה עניו מכל אדם, כי היה אפס ואין בעיני עצמו. וזה שאמר (שמות טז, ז) "ונחננו מה", כי חכמה אותיות כח מה, כידוע, כי זה עיקר החכמה להבין כי מה רוחינו, ומבלעדי ה' יתברך הוא אפס ואין, וכל מי שהוא גדול בחכמה משיג זה ביותר, ומשה שנמשך בראשית חכמה, על כן היה בבחינת 'מה'.

(דברי שלום פרי בראשית)

מסכת חיים

תולדות חייו (טו)

המשך תולדות הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זי"ע תלמיד רבינו הקדוש מקארלין

תלמידים בעלי רוח"ק

למרות הלעזות מתנגדיו על היותו עם הארץ כביכול, היה הלעכוויטשער גאון עצום ובקי בשני התלמודים, תוספתא, ספרא, ספרי, פוסקים, ראשונים ואחרונים וכל כתבי הארז"ל. כמו"כ נודע ליסוד האמונה ועמוד העבודה בדורו, וכל מבקש ד' מצא אצלו את אשר איוותה נפשו. תלמידים רבים וחשובים ביותר מסלתה ומשמנה של יהדות ליטא נהרו אליו, והוא הפיח בהם רוח חיים והדליק בקרבם את שלהבת החסידות עד שהגיעו למעלות רמות, וכפי שנכדו הרה"ק רבי שלום מברייהין כותב בהקדמה לס' דברי שלום כי בין תלמידי רבינו היו בעלי רוח"ק וגילוי אליהו.

בין נסיעה ראשונה לשנייה

וכן גילה תלמידו הרה"ק מקאברין זי"ע כי הרבה נשמות גבוהות ירדו למדינת ליטא ולא הצליחו לפעול מאומה, עד שבא רבינו ובכח קדושתו הפיח רוח חיים בעצמות היבשות. מעניין לציין את העובדה שמביא הרה"ק מברייהין זי"ע בקונטרס ישם אהרן על הרה"ק רבי ישראל מאיוויניץ זי"ע שהיה גאון גדול ומפורסם, ואשר בנו - רבי ברוך - התקרב ללעכוויטשער, כאשר ראה אביו את המעלות שהשיג ע"י התקרבותו נתלהב ליבו ונדבה רוחו אותו ליסע גם הוא ללעכוויטש, ונתדבק במהר"ם והפך להיות מגדולי תלמידיו. כששאלוהו חבריו גאוני ליטא: האתם תסעו ללעכוויטש? השיב להם: דעם ערשטען מאל דארף מען דאך פארין זעהן, דער נאך איז טאק אַ חידוש פארוואס פארט מען, מען דארף לופען צוא פוס (-בפעם הראשונה נסעתי לראות מה החידוש ברבי זה ומדוע נוסעים אליו, אך לאחר שראיתי מיהו - הריני באמת מתפלא על שנוסעים אליו כי צריך לרוץ ברגלים). יצוין, כי בנו של רבי ברוך זה, היה רבי יצחק שגר בעיר וולוז'ין, מחשובי חסידי קוידנינו וחונתו של הבית הלוי מבריסק זצ"ל.

גילוי אליהו

הרה"ק מלעכוויטש נודע לקדוש עליון, וכבר מקטנותו ממש ניכר באופן מפליא במידה זו, ואף את המקושרים אליו רומם לדרגות גבוהות ביותר בעניינים אלו. וכמו ששלח הוא עצמו פעם להודיע לידיד נפשו - הרה"ק רבי אברהם הכהן מקאליסק זי"ע בזה"ל: היה אצלנו האיש ואזור עור אזור במתניו וגילה לנו כי אני ובני רשומים ברקיעא כנוטרי ברית. בענין זה מסופר כי נכדו הרה"ק רבי שלמה חיים - אדמוה"ז דקוידנינו זי"ע, אשר אף הוא היה ידוע בדורו כמופלא ומיוחד ביותר בעניינים אלו, התבטא כי אין כל רבותא שהגיע לכאלו דרגות נשגבות, כיון שבילדותו ישן עם זקנו הק' מלעכוויטש במיתו, ואפי גוי אם היה ישן עמו במיטה היה מגיע לכאלו דרגות!

בדרכי רבינו

סביביו נשערה מאד והנהיג את עדתו בסופה ובסערה. תבע מחסידיו דרישות גבוהות ועצומות, ובמיוחד ביטול גמור ועקירת כל שרשי הישות והרע. לא היה מקום במחיצתו לא רק לאנשים פשוטים, אלא אפי' למבקשי עבודה אבל קלה ללא גיעה והתאמצות, וכ"ש שלא היה מקום למחפשי נוחיות והשגות רוחניות ללא השקעה ושיבור הטבע. בכך המשך את דרך רבינו הקדוש מקארלין אשר כידוע הפליג בחשיבות העבודה הבאה ע"י התאמצות והתעצמות. בבואה קלושה מהאווירה ששררה במחיצתו ניתן לקלוט מחלק מאמרותיו שעברו עד לדורנו, כן המשך את דרך התפילה של רבינו הקדוש מקארלין זי"ע שכידוע אמר על עצמו "ואני תפילה" וחינך את חסידיו להשקיע את כל כוחם בעבודת התפילה, ושם דגש על תפילה בקול המעורר את הכוונה.



סיקור נרחב
'צאמני ביתו'
במסע מרומם לבנות בית
סמוך לציונו הקדוש
של כ"ק רבינו רבי שלמה
מקארלין זי"ע
בעמודים ב-ג.

בדמעות של התרגשות

עשרות חסידים ואנשי מעשה בנו את הכנסת האורחים על ציון רבי שלמה מקארלין זי"ע בעיר לודמיר

מסע מרום ובלתי נשכח נעל בבשורה הכבירה על הקמת בית הכנסת האורחים על ציון של רבי שלמה מקארלין זי"ע בעיר לודמיר, אשר ביקש שיעלו על ציונו ועודו עומד בחיים חיותו על הציון להשפיע ישועה - בניין הכנסת אורחים נרכש באורח פלא ויחל לפעול בחדשי הקיץ הבעל"ט - רשמי מסע הוד

קור ושלג בחוץ, ונהרות של דמעות רותחות בפנים. עין לא נשארה יבשה, ובסיום התפילות הרותחות פרצה בעירה מחודשת של שמחה "ארומיך ה' כי דילתני", אוי, מי יוכל לתאר את הריקודים הקדושים סביב הציון הקדוש בבארדיטשוב.

לאחר תפילת המנחה פנו כולם אל האולם הסמוך, לסעודת הודיה וקבלת פנים למשתתפי המסע, כאשר סביב שולחנות ערוכים הסבו הקהל ברוך שיר והלל, דברי ברכה נשא הרב ישראל אהרן בוקשפן מחברי וועדת ההיגוי שארגנו את המסע אשר קיבל בברכה את הנאספים. רק בשעות הערב המאוחרות, תוך גרשות נעלים במיוחד ולאחר תפילת ערבית הפליגו הנוסעים מבארדיטשוב ונסעו לכיוון העיר לוצק.



סעודה באולם המפואר של הגרי"י וירצברגר שלי"ם א בבארדיטשוב



הכניסה לאולם המפואר של הגרי"י וירצברגר שלי"ם א בבארדיטשוב

רבים שאלו ושואלים במה גדול כוחם של החסידים, מה החזיק אותם למסור את הנפש למען ה' יתברך גם בזמנים הכי קשים, והתשובה היא אחת: אמונת צדיקים. וכפי שאמר רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע, צדיק באמונתו יחיה, כי כל כוחו של החסיד מעשיו ופעולותיו מכח הצדיק המה, מכח אמונתו הבלתי מתפשרת "ויאמינו בה' ובמשה עבדו".

לפני מאתיים ושלושים שנה, בטרם היגר רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע לעיר לודמיר, דיבר הוא על כך שברצונו להיטמן ולהקבר בעיר לודמיר, משום ששם בוואהלין עולים יהודים על קברי הצדיקים, וכך עושים טובה עם נשמתם. "עשו עימי טובה", אמר הרבי, "ובואו ועלו על ציוני כדי שאוכל להמשיך ולהשפיע לכם ישועות", ומאז אמרו רבוה"ק שהוא עומד כמו בחיים חיותו ומשפיע על הבאים אליו.

מאתיים ושלושים שנה חלפו מאז שנשא הצדיק את דברותיו, ואמונת הצדיקים בדבריו ובקשתו הקדושה לא רק שלא פגה, אלא להפך, התעצמה ביתר שאת ועוד. האמירה הקדושה הזו הייתה המנוע האדיר שהוביל קרוב לשבעים חסידים ואנשי מעשה בשבוע שעבר, חיי שבט, לעיר לודמיר כדי להקים את בית הכנסת האורחים הגדול על ציונו של רבי שלמה זי"ע כפי שביקש בחייו.

חופת פלאי

רבי שלמה מקארלין היה אומר שכשחסיד נוסע אליו הוא דבר ראשון לוקח לו את הראש, ונותן לו לבוא באמונה בלבד. זו התחושה שליוותה את כלל 'נאמני ביתו' של הצדיק שנסעו מתוך אמונת צדיקים למלא את בקשתו הקדושה, ובכלל זה הסוד שליווה את הקמתו המופתית של הבניין הענק שנרכש על ידי החסידים.

הסיפור המופתי של הקמת המלון נעוץ בתכניות שהושקע בהם הון רב כדי לבנות בניין גדול סמוך לציון, אך התוכניות נעצרו עקב התנגדות גורמים אנטישמיים בעיר לודמיר. ואז, לאחר שכלו כל הקיצין עלו העסקנים להתפלל על הציון מתוך השלמה, אך באותו רגע הגיעה הודעה מפתיעה מהנהלת המלון הבנוי לציון הקדוש, שהבניין הגדול כולו עומד למכירה, ובמחיר מוזל בהרבה מבניית מקום חדש, היה זה מעין חיוך מגן עדן, מאת הרב הקדוש רבי שלמה, אשר חפץ להמשיך ולהשפיע ישועות גלויות על כל הבאים אליו להשתטח על ציונו.

כדי להשלים את הרכישה ולפתוח את שערי הכנסת האורחים, שתהיה פתוחה חנים אין סוף לכל יהודי מבקש ישועה, נסעה קבוצת חסידים אל עיר הקדוש לודמיר, שם במעמד אדיר ומרומם הוכרז על השלמת הבניין במגבית מיוחדת שנערכה סמוך ונראה לציון הקדוש.

אש בבארדיטשוב

המסע החל ביום שלישי ט"ז שבט לפנות בוקר, אז המריאה הקבוצה כולה אל שדה התעופה שבעיר בוריספול הסמוכה לקייב, ושם התקבלו על ידי ידיילים אשר הביאו את משתתפי המסע הנוסעים לבנות בית לרבי שלמה מקארלין לתפילת שחרית ופת הבוקר בהרחבה רבה במלון 'שלוס עליכס' בסמוך לשדה.

בין כתלי הבית החם הזה התקבלו המשתתפים בברכת שלום עליכם נרגשת, כאשר עד מהרה הופך המלון למוקד בערת אש קרלינאית בנוסח המיוחד ובקולות וברקים, כפי אשר טבע וייסד הצדיק רבי שלמה זי"ע, אשר נשמעה שוב בקייב לאחר עשרות רבות של שנות שממה.

לאחר התועדות הבוקר עלו שוב בני הקבוצה על הטרנדרים המפוארים, ומשם החלו בנסיעה רבתית אל ציונו הקדוש של רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע, סגנון של ישראל וידידו ורעו של הצדיק רבי שלמה, מי שגילה אותו בעולם. רבי לוי יצחק מבארדיטשוב היה רבה של פינסק הסמוכה לקארלין, מקום נשיאותו של רבי שלמה זי"ע. לאחר שרבי לוי יצחק עזב את העיר פינסק, עקב הרדיפות של המתנגדים, עזב רבי שלמה את קארלין ועבר גם הוא ללודמיר.

כפור נורא קידם את פניהם של הבאים בבארדיטשוב, אולם כגודל הכפור שבחוץ כך גודל הבעירה שבפנים, בתוך הציון המקורי שהתגלה לאחרונה. "אין בארדיטשוב בערגט א פייער". את המעמד פתח בדברי כיבושין המשפיע הר"ח ר' דוד קלצקין שליט"א, אשר בדמעות פתח בדברי הסבר וכיבושין, ועורר את הקהל לשפוך ליבם בפני ה' במקום הקדוש הזה, על פי נוסח התפילה של הרבי מבארדיטשוב "גאט פון אברהם".

היערות של הצדיק

לוצק, שם העיר שמעבירה רטט בליבו של כל קארלינער חסיד. המקום הזה בו בערה האש הלוהטת של האדמו"ר הקדוש זי"ע היה הרה"ק רבי יחנן מקארלין סטאלין. כאן במקום הזה עבד את קונו ולכאן הגיעו חסידים ואנשי מעלה להסתופף בצילו.

אנחנו מגיעים למלון המפואר בשיפולי העיר, מדובר על מתחם שלם ובו בנייני המגורים ואולמות התועדות המפוארים, הכל מעוצב בפאר והדר, כפי שמגיע לחסידים הנוסעים לבנות את ביתו של הרבי.

לאחר מנוחה קצרה והתארגנות מסבים כולם להתועדות הגדולה באולם הגדול, סביב שולחנות גדושים בכל טוב, מהמטבח הנפלא של 'הולינס' במעזיבו. אגב, בכל איזור זה של אוקריינה המלא וגדוש בקברי צדיקים ויהודים מתגוררים בו אין עדיין שום תשתית יהודית של ממש, ובעז"ה בבית הכנסת האורחים יוקם מטבח ענק שיהיה פעיל כל השנה ויספק ארוחות לכל הבאים חנים אין סוף ואף יתן מענה לצרכי היהודים המעטים הגרים במקום.

את הכינוס שהתקיים בראשות הגה"צ רבי חיים יוסף בידרמן אב"ד לעלוב בני ברק, פותח יוזם הוועידה הרב פנחס שפר אשר במילים חמות קידם את הבאים והזכיר שבמקום הזה "אדמת קודש היא" התגוררו חסידים ואנשי מעשה אשר היו נוסעים ללודמיר, וסיפר את סיפור המלון בלודמיר ואת הישועות הרבות המתגלגלים בציון, כאשר כל אחד המגיע למקום מרגיש ממש שעומד לפני הצדיק בחיים חיותו והוא פועל עבורו את הישועות הנצרכות יתיר מבחייהו, וכפי הידוע שהרה"ק מקארלין היה פועל עבור יהודים ישועות כה נשגבות עדי אמר בעל התניא שהרה"ק מקארלין אפילו אם יאמר לאבן שתלד יהיו לה בנים.



בעיירת לוצק

נס להתנוסס

הפתעה נדירה הייתה לנוכחים כאשר במקום עלה יהודי תושב לונדון אשר הייתה לו תשועה מופתית בענייני פרנסה על הציון הקדוש וסיפר את סיפורו בהתרגשות רבה, כאשר הנוכחים מזילים איתו דמעות.

סיפור נוסף של ישועה ברוחניות שהגיעה לבחור שרח"ל כמעט ונפל בעמקי



ישועות על הציון!

משם המשיכו הנוכחים כששטרותיהם בידיהם אל הציון הקדוש, לתת לרבי שלמה את שטר ההסכם עליו חתמו ובעז"ה לפעול ישועה על הציון הקדוש. מה נאמר ומה נדבר, מים רבים לא יוכלו לכבות את רגשי האהבה וההתעוררות על הציון. בחוץ היה שלג, אך בפנים אש ורותח, אש שלהבת, 'פלאם פייער' של רבינו הקדוש. הגה"צ רבי חיים יוסף נושא דברי כיבושין והתעוררות בלב רותח, וכולם בוכים ממש ברגשי הלב. דמעות וישועות על הציון באישון לילה, אצל רבנו הקדוש בלודמיר.



אל אולבסק

הרגליים ממאנות להיפרד, אולם היעד הבא חשוב גם הוא, ציונו של בעל ההילולא הרבי רבי משה מלודמיר ז"ע, בנו של רבי שלמה ומקום בו כלל ישראל זוכה לישועות ופקידה ברחמים המצוי בעיר אולבסק. הציון של רבי משה, לו הבטיח אביו הקדוש שיוכל לפעול ישועה בבנים, נותר היחיד בשלמותו בכל האיזור, והרשעים שחפצו לפגוע בו - נפגעו בדרך פלא. מגיעים לאולבסק, והתפילות על הציון בוקעות שערי שמים, אשרי מי שהיה שם. הקהל נטלו ידיים לסעודת ההילולא שניתנה ביד רחבה בכנסת אורחים של הרב יעקב חיים מילר שליט"א



סללנו את הדרך!

בשעות הבוקר המוקדמות חוזר המטוס שלנו לישראל, אבל אנחנו מותירים כאן חותם עז, מקום של ישועה לכל יהודי שירצה לפעול ישועה על הציון של רבי שלמה העומד בחיים חיותו על הציון ומבקש שיבואו אליו. בעז"ה לאחר חג הפסח יחל המלון לפעול בצורה המותאמת לכלל יראי ה', יהיה תל תלפיות לכל מי שרוצה להיושע בדבר ישועה ורחמים.

הקליפות, וכאשר הגיע לציון נפתחו מעמקי לבבו ולא יצא משם עד שהשליך את כלי הטומאה מעליו הוקרן כשהוא מסופר בצליל ובאומר והנוכחים ולגו עיניהם דמעות. בסיום המעמד, בספונטאניות נדירה, פצחו הנוכחים בריקוד סוחף אשר סחף את כולם ונתן כח ועוצמה ליום הבא, יום המעמד הגדול. ביום רביעי בבוקר השכים הציבור קום לשיעור דף היומי ותפילת שחרית ומיד לאחריה הסב לסעודת הבוקר ברוב הרחבה, ובשעות הצהריים המוקדמות נסעו כולם אל עיר הקודש, אל לודמיר, כאשר בדרך כולם עסוקים בהכנה דרבה עילאית לקראת העלייה על ציון הצדיק בו נבשר לו כי בעז"ה נאמני ביתו ימלאו בקשתו בקודש להקים הכנסת אורחים על ציונו כדי שיהודים יבואו להיושע.

המעמד האדיר

בלודמיר אין מקום ראוי לשמו עדיין, למרות שרבי שלמה ביקש ולמרות שיהודים רבים נושעו במקום, אפילו חודי נוחיות נורמליים אין, לא כל שכן מקום לנוח ולהתפלל. הגענו לאולם גדול סמוך מאד למלון, אשר התנשא בהדרו סמוך מאד לאולם. האם יוקם שם הכנסת אורחים ראויה לשמה? בעוד שעות ספורות נדע.

הסבנו יחד לטעימת מה לפני הכניסה למעמד, ואז נפתחו השערים, ולכל צלילי נגינה הסבנו אל המעמד הגדול, דרוכים וקשובים בהתעוררות עילאית. המעמד נפתח בספורו של רבי חיים, חסיד קארלין מהעיר ברוד, אשר נקלע עם בנו יידלע לסערת המלחמה הנוראה, אי שם בחיי חיותו של רבי שלמה. רבי חיים נפגע בעת מנוסתו מהחיילים, ואת בנו יידלע היתום שלח אל הרבי ללודמיר, שם ימצא ישועה לנפשו. ובהגיע יידלע הנער ללודמיר לא מצא איש, מלבד יהודי שבור לב שסיפר לו שהרבי איננו, נהרג בידי הקוזאקים.

יידלע נחרד, ופותח בזעקה אדירה, רבי ווי ביסטו?! ואת התשובה לשאלתו, שאלת היהודי הנרדף בכל הדורות שמחפש נחמה ופורקן אצל הצדיק - ענו משתתפי המסע, "דער רבי איז דא, בחיים חיותו" כמו שאמרו רבוה"ק, אולם התפקיד שלנו להדליק את האור עבור הרבי, לדאוג שליהודים יהיה היכן להגיע.

דברי התעוררות נלהבים נשא הגה"צ רבי חיים יוסף בירדמן שליט"א, אשר עורר את הקהל לבכי ולתחנונים, כאשר בתוך הדברים מפליאה בשירת דביקות מקהלת מלכות ובעל המנגן ר' זאנוויל וינברגר שריגש את כל הציבור. דמעות וישועות בלודמיר.

לאחר שעה של התעוררות הלב ניגש אל הדוכן המנחה הרב ישראל פרוש, אשר הציע לציבור לחתום 'כתב הסכם' עם הרה"ק מאקארלין כאשר הם יתנו את חלקם למען בניין המלון והרה"ק מצידו יפעל עבורם למלא כל משאלות ליבם לטובה.

בזה אחר זה עלו הנוכחים ותרמו סכומי ענק להשלמת ושיפוץ הבניין, זה נותן מקווה, זה נותן ספר תורה, זה היכל בית הכנסת וזה היכל בית המדרש והצדיק לא ישאר חייב אלא יתן לכל אחד כפרי מעללו ויותר מכך, אשרי עין ראתה, אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב.

בסיום, כאשר הוגדשה הסאה והיעד נכבש פרצו הנוכחים בשירה ובריקודים ובאמירת "מזמור לתודה" כאשר העיניים דומעות בהתרגשות, עליונים ששו ותחנונים עלו בבניין בית רבנו.



סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

הפריץ שהשלים את המנין

לרגל יומא דהילולא קדישא של הרה"ק רבי לייב שרה'ס - ד' אדר תקנ"א

יהודי נולדת ויהודי תמות. אבקשך לבוא איתנו ולהשלים את המניין. הפריץ כאילו סומר למקומו מרוב תדהמה. כאילו לקה בהלם. הצדיק המשיך בדבריו: "אימי עליה השלום נתבעה בצעירותה על-ידי בן פריצים צעיר להינשא לו. הוא הציע לה כבוד גדול ועושר רב, אך היא דחתה אותו בשאט-נפש. כדי להינצל מרשתו אף נישאה בחטף לאדם זקן. אתה לא עמדת בניסיון הזה. הכסף והכבוד העבירוך על דעתך. אבל הלילה הוא יום- הכיפורים, שבו נמחלים כל החטאים. אנא, בוא איתי."

רבי לייב נעץ מבט עמוק וחדר בפריץ וסב לאחוריו באיטיות, כמי שסיים את מלאכתו וממתין לתוצאותיה. נשימתם של שמונת הממתינים בבית-הכנסת נעתקה כאשר דלת בית-הכנסת נפתחה ואל הביקתה הקטנה נכנס האורח המוזר, ובעקבותיו, בצעדים מהוססים ובעיניים מושפלות - הפריץ. רבי לייב הגיש לפריץ טלית שקיבל מאחד המתפללים. אחר-כך ניגש אל ארון-הקודש ופתחו. הוא הוציא ממנו שני ספרי-תורה. אחד מסר לזקן המתפללים ואת השני נתן בידיו של הפריץ. הצדיק ניגש אל התיבה לתפילת כל-נדרים. "על דעת המקום ועל דעת הקהל", פתח בנעימה המסורתית, "אנו מתירין להתפלל עם העבריינים". קול בכי חנוק בקע מתחת לטליתו של הפריץ. בפעם השנייה, כששב רבי לייב על המלים הללו, גבר הבכי. בפעם השלישית כבר היה קורע לבבות. הבכי העז סחף אחריו את כל המתפללים.

גם למחרת, במהלך כל התפילות, ניצב הפריץ בפינתו. עטוף בטליתו, קומתו שוחחה, כל גופו רועד מבכי ופניו לא ייראו. מפעם לפעם נפלטה מפיו אנחה כבדה. הגיעה שעת תפילת נעילה. תפילתו של הצדיק הרטיטה את הלבבות.

הפריץ עדיין עמד במקומו, מכסה את פניו בטליתו, גונח ונאנח. ופתאום, כשהגיע הציבור ל"שמע ישראל", קם הפריץ וניגש אל ארון-הקודש הפתוח. הוא הכניס את ראשו פנימה, חיבק בזרועותיו את ספרי-התורה, וקרא בקול גדול שזיעזע את כל הנוכחים: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!"

אחר-כך הזדקף מלוא קומתו והחל קורא בכל כוחותיו: "ה' הוא האלוקים!". כך קרא פעם אחר פעם, כשכל קריאה חזקה ומרעישה מקודמתה. כשהגיע לפעם השביעית, ניכר היה כי הוא מרכז בה את כל יתרת כוחותיו. קריאתו זו הרעידה את כותלי בית-הכנסת. ואז אפסו כוחותיו והוא צנח ארצה ללא רוח-חיים. מאותו יום-הכיפורים ואילך נוהג היה הרה"ק רבי לייב שרה'ס לומר מדי שנה ביום זה קדיש, לעילוי נשמתו של הפריץ שמת מתוך תשובה שלמה.

קומץ היהודים שהגיעו לבית-הכנסת עם כניסת היום הקדוש הופתעו מאוד למצוא בו יהודי זה, נשוא-פנים, שישב ואמר תהילים בדבקות רבה. דווקא בכפר הנידח הזה בחר אדם נכבד כמוהו לעשות את היום הקדוש - תמוה. אבל גם שמחו, בעיקר משום שבכך גדלו הסיכויים להשלמת מניין מתפללים ביום-הכיפורים.

עוד אחד הגיע ועוד אחד, היום ירד ובבית-הכנסת נאספו רק תשעה מתפללים. האורח, הלוא הוא הצדיק הרה"ק רבי לייב שרה'ס, שאל את המתפללים המקומיים מי חסר להשלמת המניין. הללו השיבו, שאיש לא נעדר, אלא שאין עוד יהודים במקום. "אנחנו כאן שמונה יהודים, ולפעמים באים לכאן אורחים ואז יש לנו מניין", הסבירו.

על פניו של רבי לייב שרה'ס לא ניכרו אותות דאגה מיוחדים. הוא ידע שלא לחינם סיבב הקב"ה את הדברים כך שיעשה את היום הקדוש בכפר קטן זה. סערת הגשמים העזה, שהאטה את קצב הנסיעה ואילצה אותו להפנות את עגלתו אל הכפר העלוב, הייתה בעיניו יד ההשגחה העליונה. לכן לא היה מודאג.

"האם יש באזור יהודי כלשהו, שמשום-מה לא הגיע לבית-הכנסת?", שאל את תושבי המקום. הוא נענה בשלילה: "אין פה עוד יהודים". מצחו של הצדיק נחרש קמטים. הוא שקע בהרהורים. לפתע כאילו ניעור ממחשבותיו: "אולי יש כאן יהודי שהמיר את דתו?", שאל. היהודים המקומיים הביטו בו בתימהון, מנסים לעכל את כוונתו.

"אכן", הפליט מישוה בחיוך מריה, "הפריץ שלנו הוא בעצם יהודי שהמיר את דתו. אבל עובדה זו כבר נשכחה אפילו ממנו עצמו. בעבר הרחוק, כשמישהו היה מזכיר לו זאת, היה מתרצח כולו."

פניו של רבי לייב אורו. הוא שאל למקום-מגוריו של הפריץ.

היהודים הפשוטים נחרדו. מה האורח המוזר הזה מתכוון לעולל להם? הצדיק חזר על שאלתו,

הפעם בטון תקיף. "בבית הגדול, על הגבעה", ענו בקול רפה. "המתינו מעט ואראה מה אוכל לעשות", אמר להם ויצא מבית-הכנסת, כשהוא משאיר את שמונת היהודים נבוכים, מבולבלים ומפוכחים.

הפריץ, ששמע ממשרתו על היהודי העומד בפתח ומתעקש לשוחח עמו, התמלא זעם על החוצפה. בצעדים גסים ניגש אל הפתח, ואז נעצר לרגע. דמותו האצילה של הצדיק, שקומתו דמתה לתמר, עוררה בו יראת-כבוד. בעודו עומד כך, פנה אליו רבי לייב: "קוראים לי לייב שרה'ס. זכית להכיר את הבעש"ט, שגם רבים מן הפריצים הגויים העריצוהו. היום ליל יום-הכיפורים, וחסר לנו עשירי למניין. אתה יהודי."

חיים וקיימים

לנאמנים ולילדים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים

מדור החידות והפרסים ממשך בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים הילדים הנחמדים אל דמויותיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפיענוח מצבות של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש ז"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם לזהות במי המוזכר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון.

התשובות מתקבלות בקו לודמיר 02-30-111-22 שלוחה 0

והשבוע:

מי הצדיק?
היכן נטמן?
ומתי חל יום
ההילולא קדישא?

בין כל הפותרים
עדי יום שני פ"ח תצוה
תוגרל השבוע תו יזכיר
לרכישת ספרים
ע"ס 50 ₪



התשובה
לפרשת יתרו
- גליון 65

ציון הרה"ק רבי יהושע מבעלזא המכונה
בבית בעלזא "דער מיטעלער רב"

הזוכה
שלום שמרדה

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

זוועהיל

ה' בתו מרת מילכה אשת הרה"צ רבי משולם זוסיא רבינוביץ מארעל-קונטיקווב.

ו' הרבנית מרת חאסיל (חסיה) א"ח אדמו"ר הרה"ק רבי אלתר שלמה חיים מקוידניב ז"ע.

מכאן ואילך עדיין לא נרשם ע"ג גליון זה

ז' בתו הרבנית מרת פערל אשת הרה"צ רבי יעקב יוסף מאנדל מקאזין באהסלב, בהרה"ק רבי אליקים געץ מאורזישטשוב בעל אמרי אמת. בהרה"ק רבי יעקב יוסף מאורזישטשוב בהרה"ק רבי משה מאורזישטשוב בהרה"ק רבי פנחס מאוסטרהא.

המשך צאצאי הרה"ק רבי אברהם שמואל מברעזנא חתן הרה"ק רבי מרדכי'ל הראשון מזוועהיל

לאחר הפסקה חוזרת לטובת סיקור ההכנות וימי הועידה המרוממים, אנו שבים לסיים את פרק צאצאי ברעזנא, ובשל ההפסקות הרבות ביניהם אף יפורטו מחדש במרוכז כל צאצאיו.

א'. בנו בכורו - הרה"צ רבי יצחק זצ"ל.

ב'. בתו הבכירה - הרבנית חיה דבורה ע"ה, א"ח (בוזוו"ש) להרה"ק המהר"ד מבעלזא ז"ע.

ג'. בנו הרה"צ רבי יוסף זצ"ל מסארני.

ד'. בנו הרה"צ רבי נחום יהושע זצ"ל, אב"ד דובראוויץ.

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 02-30-111-22 שלוחה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר

איריס נועה בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלוחה